

Ειδήγηση στο Μνημόσυνο του Κωστή Παλαμᾶ 5/5/43 στ'
Δεμεσός ΡΙΑΛΤΟ 9.30 μ.μ.

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Μπροστά στή τόσῳ έπιβλητική ἀποψινή συγκέντρωση
καὶ σὲ μιὰ τόσο ἐπισημα ~~πολλα~~ τελετή μέσα στὸ ναόν αὐτὸν τῶν Μου-
σῶν, δπού ἥλθαμεν νὰ καύσουμεν τὸν λιβανωτὸν τοῦ θαυμασμοῦ μας πι-
στοὺς λάτρεις τοῦ πιθανοῦ μεγάλου νεοέλληνα ποιητὴ καὶ ὑ' ἀποτίσουμεν τὸν
ἐπιβαλλόμενο φόρο τιμῆς στήν ἀγιασμένη του μνήμη, αἰσθάνομαι τήν
ἀνάγκη πρῶτα-πρῶτα νὰ ἐκφράσω ἐκ μέρους τῶν δργανωτῶν τοῦ Μνημό-
συνου τέσθι θερμές μου εὔχαριστίες σ' ὅλους σας καὶ ἴδιαίτερα ~~στοίχοι~~
κ. Γιάγκον Ἡλιάδη γνωστὸν θαυμαστήν τοῦ Παλαμικοῦ ἔργου, πού
τόσο πρόθυμον ἀνέβλαβε τὸ ἔργο τοῦ δμιλητῆ, ^{τού} Γιάγκον Ποταμίτην καὶ ^{τού}
Δίδα Αύγην Μοδινοῦ, πού εὐγενικά προσεφέρθησαν νὰ σᾶς διερμηνεύσουν
ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ, ^{τού} κ. Σδλωνα Μιχαήλιδη καὶ τὸν Σύλλογον "Αρην"
για τὴν μουσικὴ τῶν ~~εύμηροις~~, καθὼς καὶ τὸν Σύλλογον "Αρην"
μια ~~οπωδός~~ ποτε καλή διεξαγωγή τῆς τελετῆς. ~~στοίχοι μας~~
Θεωρῶ τόση ἐαυτὸν μου εύτυχον τῆς τήν στιγμήν αὐτήν, γιατί μοῦ δίνε
τὰι κι' ἄλλη μιὰ φορά ἢ εύκαιρία νὰ διαπιστώσω, ἀπ' τῇ πρόθυμη καὶ
ἄθροιτα προσέλευσή σας, δτὶ ἢ λεμεσός ξέρει νὰ τιμᾶ ~~τίτλους~~ ~~τίτλους~~ ~~τίτλους~~
~~τίτλους~~ τῆς φυλῆς μας καὶ τὸν ἐαυτόν της.

Τ' ἀναρίθμητα πρόματα καὶ φαινόμενα τῆς ζωῆς καὶ τῆς φύσης
ὅλη ἢ δημιουργία, δύλικός καὶ ἴδιανικός ιδόμεος, ἀποτελοῦν τὸ
ἀντικείμενο τῆς παρατήρησης, πούναι ἢ κατώτερη μορφή τοῦ πάθους
καὶ πού παιδί τῆς ~~ζωῆς~~ ιήγανθρώπινη γνώση. Τ' ανθρώπινο πνεῦμα
στρέφεται πρὸς τὰ πρόματα αὐτά, θεληματικά ἢ ἄθελα, ~~καὶ μὲ τέν~~
~~τέντος~~ ~~καὶ μέττηρος~~ ~~θργάνου~~ κι' ἀπὸ κάποια μυστηριώδικη
λειτουργία, τὰ περιβάλλει μὲ τή πνοή του τήν ~~άστη~~, καὶ μὲ τή δύ-
ναμη τῆς ἀφαίρεσης τὰ μετουσιώνει σὲ ἴδεις. ἢ καὶ τάντιθετο: μὲ
κάποιο πάλι μυστικό καὶ ἀνεξερεύνητο τρόπο ἐκεῖνα ~~τέλεα~~ δονοῦν τές
χορδές τῆς φυχῆς ~~μαρτσι~~ κεντρίζουν τὸ πνεῦμα ^{μας} κινηση, σε ζωή, καὶ
σε σκέψη. ~~πολλα~~

'Αλλά τὰ πρόματα καὶ τὰ φαινόμενα αὐτά καὶ ἡ ἐπικοινωνία
τοῦ ἀνθρώπου μαζὶ τους ἔχουν ἀναμφίβολα ζευχθῆ κάτω ἀπό νόμους
καὶ σχέσεις σταθερές, πού μιλοῦν ὅμως μονάχα συνύς λίγους καὶ τοὺς

τούς διαλεχτούς. Τάσσεται κύρως τῶν νόμων αὐτῶν κι' ἡ αἰώνιότητα τῶν σταθερῶν αὐτῶν σχέσεων πηγάδους αἵδε τῇ δύναμη μιᾶς^Α ἀνάγκης.

'Απ' αὐτῇ τῇ διδάσκαστη θεότητα σπρωγμένα στήλωθηκαν ~~δράστες~~ καὶ στηλώνοντας ~~δράστες~~ δρθάνοικα τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου, ἄρα καὶ τοῦ καλλιτέχνη καὶ τοῦ ποιητῆ, μπροστά στὸ κάθε τῷ^{τού} ἐπισθῆτος, ἀπ' τῇ στιγμῇ, πού ξυπνάει μέσα του ἡ^Α πορία καὶ πού μπαίνει στῇ ψυχῇ του ἡ λαχτάρα "νὰ ξεδιαλύνη^{τά} σκοτάδια τῆς ψυχῆς καὶ τὰ κρυφά τῆς πλάσης."

'Ο φιλόσοφος ὅλων τῶν αἰώνων καὶ τῆς ἀνθρωπότητας λέγει τῇ^Α ποστατά μητέρᾳ τῆς Ἐπιστήμης, γιατὶ μ' αὐτῇ ξεφανερώνεται ἡ^Α λήθεια καὶ δέν εἶναι μονό~~χα~~τοῦτο. γιατὶ μιὰ δρθή ἀπάντηση σὲ μιαν~~π~~ πορία γεννᾷ καὶ τὴν πνευματική χαρά στὸν ἔρευνητή ἐπιστήμονα, πού, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη^η πάλι, εἶναι πρᾶγμα ""Ἀριστον καὶ Ἡδίστον." Εἰν^Α ἀνάγκη τάχα νὰ σᾶς ἀναφέρω τὴν ἑκατόμβη τοῦ Πυθαγόρα καὶ τὸ ζετρελάμ~~λα~~μ τοῦ Ἀρχιμήδη μὲ τὶς κατακτήσεις τῶν νέων ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν, πού φέρουν ~~τί~~ σάμε σήμερα τὰ ἀνδρατά των στὰ Μαθηματικά καὶ Φυσικά; 'Αλλά γιατὶ νὰ ἐπιμείνουμε στές ἐπιστημονικές ἀληθειες^{πού}, ἂν δέν εἶναι ἀμέτοχες τῆς χαρᾶς αὐτῆς τῶν λογικούς, ἐφευρετῶν, ἐξηγητῶν μ' ὅλα ταῦτα κυρίως πρακτικούς καὶ μᾶλλον ~~τί~~ ύλικούς ὀφελιμιστικούς σκοπούς;

Σήμερα θὰ στρέψουμε τῇ προσοχῇ μας στές ἐφευρέσεις καὶ στές δημιουργίες ἐκείνες, πού ἐξυπηρετοῦνε τῇ ζωῇ μας μὲ κάποιο^ν ἄλλο, διθέριο καὶ πιστὸν τρόπο, χωρὶς νάναι ἡ ἐξυπηρέτηση τους λιγότερο σημαντική. "Ισα-ΐσα αὐτές εἶναι καὶ τὸ πραγματικὸν κριτήριο τοῦ πολιτισμοῦ ἐνδέ^τροπου. 'Ἐννοῶ τὶς κατακτήσεις τῆς Φέχνης, πού ξεκινοῦν ἀπὸ κάποια θεϊκή ἀρχή, τὸν ἐνθουσιασμὸν. Ὁ^Νενδοδικόμος! (Ἐνθουσιάζομαι, διπας^τ ζέρετε, δέν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρά γεμίζω ἀπὸ θεό.) "Φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιάζοντες ποιοῦσιν"~~τις ποιεῖται~~ IV", ἔλεγεν δὲ Σωκράτης γιά τούς ποιητές.

Στάντρικρυσμα μιᾶς φυσικῆς λ.χ. διμορφιᾶς γεννιέται δὲ θαυμασμός. Παίδι τοῦ θαυμασμοῦ δὲ ἐνθουσιασμὸς κι' ἡ ~~διατάξεις~~ ἔμπνευση, πού γεννοβολεῖται^τ θυμορφιά στὴ Φέχνη. Καὶ θυμορφιά εἶναι ἡ ἀρμονική σύνθεση "καλῶν" μορφῶν δηλ. ὥραλων μορφῶν, εἴτε μορφές ἤχων εἶναι αὐτές εἴτε χρωμάτων, εἴτε σχημάτων, εἴτε καὶ συμπλεγμάτων ~~τί~~

τέτοιων ἀπό ξνα εἰδες εἴτε ἀπό πολλά. Καὶ ώς τέτοια θέλει, μαγνητίζει, ύποτάσσει. Θεῖκή στή δύνημη καὶ στήν ούσια της. Καὶ μήπως τό "ἀπόλυτον καλόν" δέν ταυτίζεται με τό "ἀπόλυτον ἄγαθον" δηλ. τὸν θεό;

"Ἐν τούτοις οἱ ώρατες μορφές, οἱ συνθέσεις κι' ἡ αἰσθητική τους ἔκφραση βρίσκονται κι' αὐτά μέσα στά δεσμά, πού ^{τούς} χάλκευσε ^{τούς} ἀνάγκη. Κι' ἔιναι τά δεσμά αὐτά οἱ αἰσθητικοὶ νόμοι, οἱ τόσο σοφοί, (πού τούς ἀναδίψησαν καὶ τούς δεφανέρωσαν ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Πλάτωνας, ὁ Αριγήνος, ὁ Βανμπάλεν, ὁ Lessing καὶ πολλοὶ ἄλλοι ^{τῶν} νεωτέρων χρόνων)

Γιὰ νὰ νοιώσουμε δῆμας τήν ούσιαν τῆς τέχνης καμέλιδικώτερα τῆς ποίησης καὶ κατ' ἐξοχήν τῆς Παλαμικῆς, εἶναι ἀνάγκη ν' ἐρευνήσουμε κύρια τίς δυνάμεις πού κίνησαν καὶ κινοῦν κάθε μεγάλο καλλιτεχνηκή ποιητή, πού κίνησαν ἐπομένως καὶ τὴν Κ. Παλαμᾶ, στήν καλλιτεχνική του δημιουργία.

Η φαντασία, ἡ δέσποινα τοῦ ποιητή, ως τήν ἀποκαλεῖται θαλαμᾶς, εἶναι ἡ μητέρα τῶν τεχνητῶν αἰσθητικῶν μορφῶν καὶ τοῦ ^{τοῦ} συνδυασμοῦ των. Αὐτό σημαίνει πώς η φαντασία, μετά τήν μνήμη, εἶναι τό σημαντικότερο δύπλο, πού χρησιμοποιῶντας τοῦ μέδειαντα καὶ πρωταυτία, δὲ ἀνθρωπος ^{δέ} λικα ^{μόρο} πολλές δυσκολίες στήν ζωή ^{τού} πάντη προστά. Γενναίων δημορφικ. ^{καὶ διάφορο} Επερνά τήν μνήμη ~~καλλιτεχνική~~ στήν καλλιτεχνική δημιουργία.

Γιατί ἂν η μνήμη μᾶς ἐμποδίζει ἀπό τό νὰ πέσουμε καὶ δεύτερη φορά στό ίδιο λάθος ἢ ἂν μᾶς βοηθεῖ ν' ἀποφύγουμε δριστικά κάποιο κακό, πούτυχε νά μᾶς συμβεῖ πρίν, καὶ μᾶς καθιστᾷ ικανούς νά συμγουμέ τό παρελθό σ' ἔνα μέ τό παρό, η φαντασία δῆμας μέ τούς δημαρχους κόσμους

~~λέγοντος~~ καὶ τές δημαρχείας, πού πραβάλλει προστά μας, στής δημαρχείας τής δημαρχίας καὶ τής δημαρχίας γίνεται παρήγορος ἄγγελος?

Μέ τίς δυσδ αὐτές δυνάμεις φαντάζει κι' δὲ ἀνθρωπος σάν δημαρχός γλυπτικό μνημεῖο: βάθρο ~~τού~~ ἀπλό καὶ ἀπέριττο η μνήμη. Κι' ἀπόνω φανταχτερό ἄγαλμα η φαντασία. Χωρίς τήν φαντασία θάτανε η ζωή μας ~~τού~~ ἀσκημητή τόσο ἀσκημητή πού θάταν, δημπέφορη. Καὶ τέ θάξιζε τάχα ξνα βάθρο χωρίς τ' ἄγαλμά του;

Κι' ἔπειτα ξέρουμε πώς καὶ τὸνειρό εἶναι ἔργο τῆς φαντασίας.

Κι' ό Νέτσε τόνειρο τό λέει "πραγματικότητα" καὶ σ' αὐτό ἀποδίθει
καθε δημιουργία στή Τέχνη· δηλ. στήν Ικανότητα νά ζοῦμε τήν ζωή
τοῦ δινείρου. 'Ο φρούντ στήν ψυχανάλυσή του τό λέει "βασικό δρόμο",
πού δόηγετ τόν ψυχαναλυτή στήν διαφώτιση τῶν μυστικῶν τοῦ ὑποσυ-
νειδήτου. <Τόνειρο, κατά τόν ίδιον, έχει θεραπευτικές ίδιοτητες, πού σέ μεγάλο βαθμό μᾶς ἀπαλλάσσουν ἀπό νοσηψές ψυχανευρώσεις. >
Θέ μελετητές τῶν μεταφυσικῶν προβλημάτων πιστεύουν πώς τά δινείρα
τῶν πρωτόγνων ἀνθρώπων στάθηκαν ἡ μοναδική αἴτια τῆς θεωρίας τῆς
ψυχῆς καὶ τῆς λατρείας τῶν προγράνων, πού τόσο στενά συνδέεται μαζί^{τους} κι' ~~τέχνη~~. Οι φόβοι πού ταράζουν τούς υπνους μᾶς, οι προλήψεις, οι
διδάσκαλιμονίες, δ μυστικισμός, τό δέος τοῦ ἀγνώστου κι' δι λογῆς-λο-
γῆς φοβίες έχουν ἀντιφέρμακο τά μέσα, πού μέ τήν ἐνέργεια καὶ
τούς πολύμορφους συνδυασμούς των βρήκε ἡ φαντασία. Συνδυασμούς
πολλές φορές, πού, ἡ ψυχρά λογική τούς δεχνεῖ παράλογους καὶ γελούσις
·Υπάρχουν διμω^{συχνά}καί συνδυασμοί σοφοί καὶ διδαστικοί ~~καὶ~~ ὠφέλιμοι
δύο καὶ ὥρατοι. π.χ. οι συνδυασμοί τῶν μύθων ~~πολύ~~ περισσότερο: οι
συνειδητές καὶ ὥρατες συνθέσεις, πού δημιουργεῖ ἡ Τέχνη. Τόνειρο,
τέλος, γνήσιο παιδί τῆς φαντασίας, εἰν' δ τρόπος, πού ζῇ δισυνείδητα
τό πνεύμα μᾶς τήν ὥρα τοῦ υπνου, καὶ πούναι σ' ὅλα σχεδόγ διμοίος μέ
τόν τρόπο, πού ζῇ δ καλλιτέχνης τή στιγμή, τῆς σύλληψης.
Μέ τές ίδιοτητες τής αὐτές ἡ φαντασία ~~τέχνη~~ πρώτη δημιουργική
δύναμη στή ποίηση.

Επανάληψη

"Οπως διμως παρατηρεῖ πολύ σωστά δ Παλαμᾶς, ἡ φαντασία μόνη δέν
ἀρκετ γιά τήν ποιητική δημιουργία. 'Η φαντασία πυρώνεται, λέει,
καὶ πάει μπροστά, ἀλλά, μόνη τής, δευτερεύοντα μόνο ποιήματα μπορεῖ
νά πλάσῃ. 'Η δινάτερη δημιουργία δέν είναι δυνατό νά παραγνωρίση
τήν δινάγκη τῆς μεθοφικῆς καὶ φωτισμένης ἐπέμβασης τοῦ Λόγου, πού
μέ τό φῶς του καὶ τό υπομονητικό δούλεμα του θάλαττο^{νάντη} τό καλιτέ-
χνημα, ἀρμονική σύνθεση ούσιας καὶ μορφῆς. 'Η δικέψη στήν δινάτερη
Πολύθηση παίρνει τέτοια θέση, ~~πού~~ καὶ στή φιλοσοφία. 'Η λυρική σκέ-
ψη πούναι ἡ, πεμπτουσία τῆς Παλαμικῆς ποίησης είναι, διπαστήν διομά-
ζειν διαφόρος τῆς φιλοσοφίας." Κι' ἔτσι συμπίπτει κάπως ἡ γνώμη τοῦ
Παλαμᾶ μέ τόν 'Αριστοτελεικόν ἀφορισμό "Φιλοσοφώτερογ^{το}τορίας ἡ
Ποίησις." 'Η δικέψη, κατά τόν ποιητή μᾶς, είναι τό ἴδιο τό αἰσθημα
σέ δινάτερο βαθμό καὶ σ' ὅλη του τή ~~τέχνη~~ δύναμη.

Καὶ θυμᾶται κανεῖς ἐδῶ τὸν ἄλλο μεγάλο ποιητή τοῦ ἔθνους μας, τὸν Σολωμό, πού σχετικά μέ τῇ ποιητικῇ δημιουργίᾳ δογμάτιζε πῶς "πρέπει πρῶτα-πρῶτα νά συλλάβει ~~στοιχείων~~ νοῦς δυνατά, καὶ κατόπι, νά θερμάνῃ μέ τῇ φλόγα τῷ ή καρδιά ὅτι δ νοῦς συνέλαβε".

"Η θέρμη αὐτή τῆς καρδιᾶς, τὸ τρίτο στοιχεῖο τῆς Ποιησης· κι' εἶναι τὸ Πάθος. Νά! πῶς μιλετ γι' αὐτὸ δ ποιητῆς τὸν "Καύμων τῆς λιμνοθάλασσας" καὶ ~~τὸν~~ Διαδεικνύοντας τοὺς θεοὺς, τὴν Ποιησίαν, τὴν Θωράνην, ~~τὸν~~ ἀρέμα.

*Αρελία
Λαμπάδα
χρήση
Αρετή^{της}
Νόη, Πάθος*
"Μά, ποιός τὸ ξέρει πιδ πολύ, κι' ἀπάνω κι' ἀπό τὰστρα κι' ἀπό τῆς Φένης τῇ κορφῇ κι' ἀπτῆς Ἰδέας τὸ Βάθος, Μήν εἶναι ἡ θέαινα ἡ φωτιά κι' ἡ πλάστρα κι' ἡ χαλάστρη πιδ ἀπάνω κι' ἀπ' τῇ ~~Αρετή~~, τέλος κι' ἀρχή, τὸ Πάθος.

"Αν ὅλες αὐτές οι δυνάμεις, Κύριοι, πού πρόλαβα νά σᾶς ἀναλύσω, ἔχουνε στήν ύπέρτατη ἀρμονική τους σύνθεση τέτοια σημασία για τῇ δημιουργίᾳ τῆς ~~πάθη~~ τέχνης γενικά, τῇν ἔχουνε ζεχωριστά καὶ για τῇ Ποιηση, τὸ ύπέρτατο "δουλούδι τοῦ Αδγού".

Κι' ἂν τὰ πρώταξα στήν εἰσήγηση μου ὅλα αὐτὰ ἔίναι γιατὶ μέ τε τοιες ἀντιλήψεις καὶ δ Παλαμᾶς, πού ~~ύμνολογοῦμε~~ τώρα ~~χ~~ καταπιάστη κε μέ τὸ ἔργο του. Γιά 55 περίπου χρόνια ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἐμπειρία 'Αλήθεια, κατέρθωμα συστηματικῆς καὶ κουραστικῆς μελέτης, ἀπό τῇ μιά, κι' ἀπτῆς ἄλλη ἡ μεταφυσική ἰδεολογία καὶ τ' ὅνειρο ἥσαν οι δύο δυνάμεις, πού ~~τὸν~~ κρατοῦσαν ύποτακτικό τους. "Οτι τοῦ πρόσφερε ἡ στιγμή ἀρχαὶ μελέτη στῇ γδνιμη ψυχῇ του, τὸ κύταξε μέ τὸ λόγο καὶ τῶβρισκε καλόγηποιητικό σπόρο, ἐμπνεόταγ, τὸ δούλευε ^{καὶ τὸν τούτον} τὸ θεματινε μέ τῇ Φλόγα τῆς καρδιᾶς του, κι' δστίχος πρόβαλλε σᾶν ζεθύμασμα, σᾶν ἀπολύτρωση καὶ σᾶν ἄρτια καὶ μεστωμένη ποιητική δημιουργία.

Ποιός στάθηκε δ Παλαμᾶς καὶ τὸ ἔργο του καὶ ποιός χαρακτηριεῖσις τοῦ ταιριάζει θά ἀκούσετε ^{λεπτομέρεια} ἀπόψε δπό τὸν φίλον κ. Γιάνγκον 'Ηλιδη, τὸν Παλαμιστή μας, πού τὸν εύχαριστῶ καὶ πάλιν θερμά ἐκ μερους τῶν καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Συλλόγου 'Αποφοίτων Μέσος 'Εκπαίδευσης Λεμεσοῦ ~~Σ&Α&Μ&Ε&Λ~~) για τῇν εύγενική του ~~προσωρινά~~ νά σᾶς μιλήσῃ.

"Ἐμένα θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά προσθέσω μόνο λίγα ~~λίγα~~ ἀκόμα. "Οτιδιό Παλαμᾶς εἶναι δ μεγαλύτερος λιβαρδός ταῦ 'Ελληνικοῦ μεγαλείου. Εἶναι ὁ καθολικός ποιητῆς ~~καὶ~~ μοῦ ἀτομικός, ἐθνικός καὶ Πανανθρώπινος. Πολύμορφος καὶ πολύτροπος καὶ ~~πολύ~~ βαθυστόχαστος ~~μαζί~~.

~~πάρεται ασε θα:~~

Octav. Poëta, λόγιος ποιητής, ἐργατικοτάτος καὶ εύσυνεύδητος
ἀγαπηθηκε ξεχωριστά ἀπό τις **Μοῦσες** καὶ μπορεῖ δικαιωμα-
τικά νὰ πη ~~οὐας ὁ Θεός~~ ^{δῶντος} ~~καποτέ~~ ^{αὐτὸν} ἄλλος 'Αρχαῖος τὸ "Ἐκεῖ μονιμεύειν
αὐτονομεῖν". δηλ. "Τέλειωσα μνημεῖο πιστορέω καὶ ἀπ' τὸν χαλικό". Καὶ
μάλιστα, προσθέτουμε ἔμετς, μνημεῖο, ἀληθινό, σοφό καὶ, ὥρατο, σο-
βαρό καὶ ἐπιβλητικό. **Η** πλατειά μερψωση τοῦ ποιητῆ δίπει στὸ
ἔργον του τὸ λοῦστρο τῷ κλασσικῷ ἀγαλμάτων, πού θά το προστατεύ-
σει ἀπό τοὺς χρόνους.

‘Η Λεμεσός ~~πάσα~~ δέν θά ύστερηση στήν εκπλήρωση τοῦ-Ιεροῦ
αὐτοῦ καθήκοντος. Μετά τό μνημόσυνο προτείνω νά συσταθῇ ~~πάσας~~ μια
ἐπιτροπή, πού θά φροντίσει ν' ἀποκτήσῃ κι' ἡ πόλη μας τήν προτομή
τοῦ ποιητῆ. Χρειάζεται πολύ ~~πολύ~~ νεολαία μας τέτοια παραδείγματα.
~~διπλοί~~ ἔπραξε κι' ἡ Πρωτεύουσα. ‘Η Κύπρος μας ἀλλωστε, κι' ἡ κάθε πό-
λη της ἐπίσης, ἔχει^{ένα} ιδιαίτερο λόγο νά τιμήσῃ τόν Αθάνατο ποιητή
πού τόσο τήν ἑταίησε κι' ἐκεῖνος χαρίζοντας της ἐνώπιον από τά πιστά ύπέ-
ροχα ποιήματά της, που^{τού} ακούσετε ἀμέσως.

πτο' Λέγα κατέπει τι χαράντι μα, & νογιάντως γητι.
ΝΑΤΑΛΙΑ Τα γνωρούσα δικία μάλια πού χαρέντα είδεν οπό
δειξε φρέσια σύβασης, και βαδινήσκες μέχας ^{των} πραγμάτων
προστίνα τού οπόιοντος αρυθάνες τιν ποτούς και πογύ-
μορφή μηνί, ποιήσεις γνέων την θάση σαίνεται κατία, μ' έ-
χασσεις μ' εναρένταις οἷς την ~~πάτερνη~~ πάτη, τιν εγγενεῖς πατών,
με' τα' πραγμάτεια, τη, βουνά, τα' φρέσιοι πλάγια πλάκα-
πιοις, αντροποίες, και ^{των} γναψίτοις τους, οἵα ωραία μ' οποδει.
Τινά, οἷς τολογινά μ' εγγύτωτα, τα' μάλια εικίνα τα' ερε-
μούτινα, πού είδαν τού οχητού την Αδύτην την αρχονταζένη, κακούς
διάτονος δ' ανθροπογόνοδο μετά ειαφέται, η ξοκνεύεται πιά.

Η μαία της, πελεπίνης αγάθη την, αγαντόπητη πατίνης δεινό^{της}
μαίρεταιν πρεσβύτερης την ποιήσει μαίρημαί πονάτη, ποναί πεχτή.
οπογνά οθίνη αγναίη την, τού ποπτεί τού πρεπτητή την δημαρκή,
δοϊξας την.

"Το' χωριαλότερο ποτίνι χωρά μεί σειρό.

Στέργας, γη, νερό, γαντιάς δι' γαναρήν

Κι' οπό' την άναγκην τού λέπα, μι' απ' την τήρη μέρα

τοι λογιόρειν μι' από την οδύρια πονά περιέν,

μι' χ' τ' ταῖς οπαδοῖς την δελταστας πατρα διάβατην

οίχου πτοι', πτερά ποτος ταῖς χτόποις πόρα.

Κι' Ειραν, τού πατάπονο τού ποιητή, πού πειρούτα, ταί αγαύρα

~~τε τοι επιδεπλα τοι σόζουν, ναι ται εν δυοσαλι ναι πως τοι
γεννησιν επαιτι ναι πωρο επιπαν δικαιοσυνης επαιτι
επιπαν δικαιοσυνης επαιτι ναι επαιτι ναι επαιτι, επαιτι
επαιτι ναι επαιτι ναι επαιτι ναι επαιτι ναι επαιτι~~

~~7. Αποφέλε, πρεσβύτερος ναΐς δημοσίῃ πάντα, μεταξύ των πρώτων
της οἰκισμού τοῦ οἰκοδομήσαντος τοῦ δημοσίου τοῦ δημοσίου πρεσβύτερον
μετεγνωθείσης: 1. Οὐαρετός πατέρος εὐχόμενος Επενδεπός ναΐς αρετά-
πολος ναΐς εξειδυαροφίαλα καταπάτησε ποιῶν, ειδαπόντας ναΐς αργάγειας.
2. Καίδε σταυρού αντιτελούσαντος πατέρος ναΐς την τελείαν εποίησεν
ταῦτα: Πεντηκοστής λεπτούς της ημέρας της Αγίας Σοφίας της Κωνσταντινούπολης~~

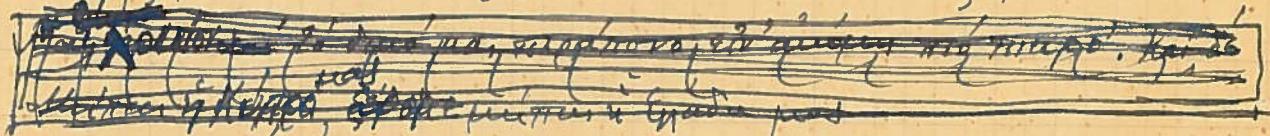
(3.) Η διπλούσας (ποιήεορτα τον' ιωβαρίοντας) είχε 20'
τετράτετρα ειδος ποιητικαλος μέλι διπλουσσι διφολος βαδεοι αύδεμο-
νιανικαι στεγανα, ταυτότητα, και εται μαλακές ασφαλοτεινα καλα ταυτοτη-
νανια διεντοεις.

Θέρα μαι δεσμώτως θαυμάσιας γενεράδε ρόκος μαι χρόνος, καὶ
ρόζημος ναί λαγιδέκη στοις ειδοποιούς την πρατηγήν δεσμόν, οὐδόν
Γαραξία, οτοῦ Απειρού ταί τερατα μαι τοῖς τρόμοις μαι ποό
επει τοὺς έχοντος "Εἴναι χόρος οὐχα σκιώδης αἰτάνω πού φέρειται μείνει
ταί γιαδευνηρία". Κι' ένω μερόνα τενία μείρι πρόσοι μαι ρόποι χα-
ρούλαι μετά οὐδόν χαῖσι μινούριν μιν Διηγουργας μαι γράποισε
μεί τού πτολάγμη πλευραληνι χαρά της

... μεί τοῦ Ηδίο, Κρότος, Ήπει, Πη, Ηγρούλη,
σερφούλαι, γεώπον, τρέχουντα μιν ψηφέντοις

Προς τοῦ Ηεανγιού τοῦ μεγαλομορφού μαγνίου,
μαίαγγελού "Μόνο ν' θυχή τον σκέτο πολυνό τάστηρ
δοθένται, θρυψ λαχαπίστας προσκένει.

Σει φέρει ζητό τοι ερχεται, ποι πάει σει φέρει.

Είναι τοῦ πτανθανούτος πού σημήναι μεί τοῦ δινού μεγαλομορφού
πού είν' θυρην πτολάγμη πτολάγμη τού χαρού του.

~~Διατάξεις~~ Διατάξεις ~~Διατάξεις~~ Διατάξεις Διατάξεις Διατάξεις
διατάξεις μεί μεταριζεις. "Αγαλμούρη μεί τοῦ πτανθανούτος πτολάγμη
μαι δογαρίου διαγνίσι μεί τοῦ πτολάγμη τού.

Την δια μεταριζεις ίτο μολεύουρη τού ο πτανθανούτος δια ποδούλαι
ο πολιτικόν πεδάλιν μεί τη Εγαία, τού αι προς έχειται μαι
δογαρίου X → ηγ 6